

Arrest

nr. 113 159 van 31 oktober 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 24 juli 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 25 juni 2013 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}) met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 23 september 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. IMPENS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De verzoekende partij is niet ter terechtzitting verschenen en is evenmin vertegenwoordigd.
2. Artikel 39/59, § 2, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt onder meer wat volgt :

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd.

Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen.”

3. Uit het dossier blijkt dat verzoeker rechtsgeldig werd opgeroepen: de beschikking van 23 september 2013 om te verschijnen op de terechtzitting van 10 oktober 2013 op 23 september 2013 werd aangetekend verstuurd naar de gekozen woonplaats van de verzoekende partij, zijnde bij advocaat Hilde DECLEER, Gentpoortstraat 46 , 8000 BRUGGE. Uit de gegevens verstrekt door BPOST blijkt dat deze aangetekende zending op 25 september 2013 te Brugge werd uitgereikt.

4. Met een schrijven van 28 oktober 2013 deelt verzoekers raadsvrouw aan de Raad het volgende mee

“Ik ontving in goede orde kopie van de aangetekende brief dd. 18.10.2013 die u werd verstuurd door Mr. [D.C.], advocaat te 1000 Brussel, [...]. Hij zou mij vervangen en het nodige doen op de zitting van 10.10.2013 omdat ikzelf in het buitenland verbleef. Mijn cliënt was van plan te komen, maar omdat ik hem zei dat er op de zitting niet echt gepleit wordt, maar vooral wordt nagegaan of in het beroep wordt volhard, besliste hij dan om niet te komen naar Brussel.

Door een misverstand kwam mijn vervanger aan ter zitting van 10.10.2013 om 10u25.

Terecht merkt hij op dat de afwezigheid volledig te wijten is aan zijn fout en niet omdat geen geloof wordt geacht aan de beroepsmotieven van mijn cliënt.

Mag ik u bijgevolg vragen er rekening mee te houden dat mijn cliënt wel werd vertegenwoordigd, maar dat diegene die dit kwam meedelen, enkel te laat is gearriveerd? Ik vraag u dan ook om het verzoekschrift van mijn cliënt en de synthesememorie te analyseren in rechte?

Indien dit niet mogelijk is, kan de zaak dan uitgesteld worden en op een nieuwe datum gefixeerd worden?”

5. De Raad stelt vast dat in dit schrijven zelf wordt gesproken van een misverstand waardoor de raadsman die verzoekers raadsvrouw moest vervangen ter zitting bijna een uur te laat zou zijn gekomen, met name op een ogenblik waarop de terechtzitting van de IIe kamer reeds was beëindigd. Op geen enkel ogenblik –noch voorafgaand, noch tijdens de zitting, noch in het hogergeciteerd schrijven- wordt aangetoond dat er sprake zou zijn van overmacht of onoverkomelijke dwaling waardoor de gestrengheid van de wet, zoals die tot uiting komt in artikel 39/59, § 2 kan getemperd worden. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 15 juni 1995, R.W., 1995-96, 754; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2.Ontvankelijkheid), in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, 471). Een misverstand tussen twee raadslieden, zonder meer, kan bezwaarlijk als dusdanig worden beschouwd. Waar in het schrijven overigens nog melding wordt gemaakt van een brief die meester D.C. aan de Raad aangetekend zou hebben verstuurd, kan alleen maar worden vastgesteld dat dergelijk schrijven niet werd ontvangen.

6. Het beroep dient derhalve met toepassing van artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet te worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig oktober tweeduizend dertien door:

mevr. A. WIJNANTS,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. WIJNANTS